

MAGAZÍN

č. 34 | podzim 2025

NEMOCNICE
SUMPERK

**DEVĚT ŠKOLEK UŽ DÍKY NÁM
CVIČÍ NA NOVÝCH
SPORTOVNÍCH SADÁCH**

str. 14

SPORT, POHYB A PREVENCE

str. 24

**DO NOVÉ DEKÁDY VSTUPUJE
SKUPINA MAPO V NOVÉM KABÁTĚ**

str. 27

Velká voda

V našem nemocničním parku za budovou E byla v říjnu k vidění putovní fotografická výstava „Velká voda“ filmového režiséra, scénáristy, spisovatele a v neposlední řadě fotografa Ivana Fíly. Prostřednictvím velkoformátových černobílých snímků připomíná ničivou povodeň, která před více než rokem zasáhla Jesenicko a zanechala za sebou nejen obrovské škody, ale i silné lidské příběhy plné odvahy, smutku i naděje.

Ivan Fíla zachytil atmosféru prvních dní po povodni citlivě a s hlubokým porozuměním. Jeho fotografie přibližují osudy lidí, které voda zasáhla. Například Ládi Tomana, jemuž živelná katastrofa vzala téměř vše kromě jednoho obrazu a sbírky vinylových desek jeho nejoblíbenější kapely Pink Floyd. Nebo Miroslavy Svozilové, majitelky malého Bylinkářství Meduňka, která se rozhodla svůj obchod navzdory ničivé síle povodně znovu otevřít ještě před Vánoci.

Výstava Velká voda vznikla pod záštitou senátora Stanislava Balíka: „Ivan Fíla dává loňské přírodní pohromě konkrétní tváře. Když za mnou přišel v zimě s nápadem uspořádat výstavu přímo v Senátu, tak jsem velmi rád souhlasil. Ve Valdštejnském paláci se letos Velká voda stala dokonce nejnavštěvovanější výstavou. Jsem moc rád, že si jeho fotografie mohou nyní prohlédnout i pacienti a návštěvníci šumperské nemocnice,“

řekl během své návštěvy senátor Stanislav Balík, který do naší nemocnice zavítal při příležitosti Valné hromady Okresní hospodářské komory Šumperk, která se nedávno konala v našem kongresovém sále.

Další zastávkou putovní výstavy je město Javorník, kam byly fotografie přesunuty na začátku listopadu. Ivan Fíla je filmový režisér, scenárista, spisovatel a fotograf. Studoval film a fotografii v Kolíně nad Rýnem a působil jako fotograf a dokumentarista v Evropě, Asii i USA. Je držitelem řady mezinárodních ocenění, mimo jiné za filmy Lea a Král zlodějů, které mu otevřely cestu až do Hollywoodu. Kromě filmové tvorby se věnuje literatuře a černobílé fotografii. Je autorem úspěšných knih Muž, který stál v cestě, Rytec kamejí, Jeseníky – Čas, ten pohyblivý obraz věčnosti či nejnovější Stromy do nebe.

OBSAH

Velká voda	2
Zapůjčení monitorů dechu	4
Snidaně s Okresní hospodářskou komorou	4
Workshop nové trendy v artroskopii	5
Otevíráme naše dveře mladým zdravotníkům	5
Obnovili jsme provoz historické lékárny v centru města	6
Tváře naší lékárny II.	7
Léto plné pohybu a prevence	8
MUDr. Jana Kotyzová: S odreagováním mi pomáhají vnoučata.....	9
Obec tvoří lidé, bez nich by nic nemělo smysl	11
Devět školek už díky nám cvičí na nových sportovních sadách	14

Buďte optimisti a na všem hledejte to pozitivní	16
Zrekonstruované onkologické oddělení nabízí moderní prostředí i větší komfort	19

Věřte, bojujte, a pokud to jen trochu jde – hýbejte se	22
---	----

Sport, pohyb a prevence	24
-------------------------------	----

Do nové dekády vstupuje skupina MAPO v novém kabátě	27
--	----

Novinky z centrální laboratoře	28
--------------------------------------	----

Stál u samého počátku biomedicínského inženýrství	30
--	----

**NEMOCNICE
ŠUMPERK**

Nekuřácká
nemocnice

Vydává Nemocnice Šumperk a.s.
Nerudova 640/41, 787 01 Šumperk
IČO: 47682795
Vychází 4 x ročně.
Toto číslo bylo vydáno 14. listopadu 2025.
Evidenční číslo: MK ČR E 23591
E-mail: magazin@nemocnicesumperk.cz
Web: www.nemocnicesumperk.cz
Foto: archiv Nemocnice Šumperk

Zapůjčení monitorů dechu

Od 1. října 2025 jsme navázali spolupráci s Nadací Křižovatka. Díky ní můžeme rodičům novorozenců nabídnout novou službu – zapůjčení monitoru dechu. Tento přístroj, často označovaný jako „anděl strážný novorozeneckých dětí“, dokáže sledovat dechové pohyby miminka a včas upozornit na možné nebezpečí.

Podmínky výpůjčky:

- Minimální výpůjční doba je **6 měsíců**.
- Cena je **1 200 Kč / 6 měsíců**.
- Možnost **prodloužení** za 200 Kč / měsíc.
- Platba je možná **hotově** nebo pomocí **QR kódu**.
- K zapůjčení je potřeba pouze **občanský průkaz**.

Monitory dechu jsou k zapůjčení **na novorozeneckém úseku** každý pracovní den od 7.00 do 14.00 hodin.

Kontakty:

Pevná linka: +420 583 332 322.

Mobilní telefon (trvale dostupný): +420 724 140 330.

Snídaně s Okresní hospodářskou komorou

Po jednáních s novým vedením Okresní hospodářské komory (OHK) přijala naše nemocnice členství v této významné organizaci. Přivítali jsme možnost seznámit se s jednotlivými podnikatelskými subjekty sdružení zajímavou formou „Snídaně s OHK“. Po prezentacích v kongresovém sále, které seznámily přítomné zástupce firem

s historií i současností nemocnice, následovala komentovaná prohlídka vybraných pracovišť. Setkání jsme zakončili vernisáží výstavy fotografií Ivana Fily s tématem loňských ničivých povodní na Jesenicku, kterou uvedl pan senátor Stanislav Balík.

Workshop nové trendy v artroskopii

Zimní semestr MAPO academy odstartoval praktickým workshopem uspořádaným ve spolupráci se společností Arthrex. Byl věnovaný novým trendům v artroskopii a umožnil lékařům praktický nácvik dovedností nejen se zdravotnickými prostředky pro artroskopie.

S instrumentáři se měli možnost seznámit i nelékařští zdravotní pracovníci, bez nichž si operační úkony nelze představit. Pod vedením pana primáře MUDr. Jána Debreho, Ph.D. a kolegů ze společnosti Arthrex se do naší nemocnice, kde je ortopedie po dlouhou dobu významným operačním oborem s inovativním přístupem, podařilo přinést nové poznatky. Děkujeme.

Otevíráme naše dveře mladým zdravotníkům

V září jsme uspořádali další Den mediků. Speciální akci pro studenty lékařských fakult, kteří chtějí nahlédnout do zákulisí naší nemocnice a poznat práci lékařů a zdravotnického personálu zblízka.

Na účastníky čekal bohatý program: společná snídaně s informacemi o nemocnici a stipendijních možnostech, komentovaná prohlídka vybraných oddělení, praktické ukázky přímo od našich primářů, společný oběd a diskuze o konkrétních lékařských případech. Program jsme zakončili neformálním posezením v italské restauraci Šumpercana.

O Den mediků je u nás vždy velký zájem a studenti se na něj sjíždějí z různých koutů České republiky i Slovenska. Mimoto jsme letos uspořádali také první Den pro sestry, který byl určen zájemcům a zájemkyním o práci sálkové sestry (instrumentářky), a rovněž Ortopedicko-chirurgický den pro mediky, zaměřený především na tyto dva obory. Ze zpětné vazby vyplývá, že osobní setkání a praktická zkušenost mají pro budoucí zdravotníky obrovskou hodnotu, a proto v těchto akcích plánujeme i nadále pokračovat.

Obnovili jsme provoz historické lékárny v centru města

Prvního září se na křižovatce ulic Slovanská, Gen. Svobody a Hlavní třída, mezi místními známé jako Točák, po několika měsících znovu rozzářil zelený lékárenský kříž. Tam, kde kdysi bývala lékárna U Černého medvěda, je dnes Lékárna Nemocnice Šumperk II. Její hlavní prioritou je nabídnout veřejnosti odborné služby na vysoké úrovni, a to včetně individuální přípravy léčiv.

„Lékárna byla po určitou dobu uzavřená především z organizačních důvodů. Chtěli jsme v ní nastavit takový koncept, aby mohla plnit svou roli jak pro klienty z řad veřejnosti, tak i pro potřeby nemocnice a spádových lékařů. Proto v rámci příprav proběhla i změna personálního obsazení tak, aby byl tým stabilní a byl zároveň zárukou vstřícnosti, na kterou jsou zvyklí naši klienti v Lékárně Nemocnice Šumperk,“ vysvětluje odborný zástupce lékárny PharmDr. David Šrámek.

Skladová zásoba je podle něj v nově otevřené lékárně nastavena tak, aby dokázala pokrýt výdej většiny receptů, které předepisují lékaři z odborných ambulancí naší nemocnice. „Také jsme rozšířili sortiment surovin pro individuálně připravovaná léčiva a investovali do nového vybavení. Za zmínku stojí například

přístroj Unguator, který umožňuje kvalitnější přípravu mastí a krémů a zároveň prodlouží dobu jejich použitelnosti,“ přibližuje PharmDr. Šrámek.

Důležitá je podle něj také komunikace se spádovými lékaři, tak aby lékárna nabídla služby, které budou co nejvíc odpovídat jejich praxi a potřebám pacientů. Pomáhat jí v tom bude i funkční a dobře zásobená laboratoř pro přípravu individuálně připravovaných léčiv, která dnes standardně nebývá běžnou součástí lékáren. „Zároveň chceme v blízké budoucnosti rozšířit služby v oblasti poradenství a naplno využít potenciál našeho nového týmu a nabídnout lidem například podporu při odvykání kouření, základní konzultace v oblasti optimalizace farmakoterapie, případně i pomoc se snižováním hmotnosti,“ prozrazuje odborný zástupce s tím, že za tímto účelem vybuduje lékárna pro klienty speciální prostory pro individuální konzultace.

Na provozu nově otevřené lékárny se podílí pět lidí, kteří úzce spolupracují s kolegy z Lékárny Nemocnice Šumperk. „Dohromady tvoříme jeden tým. Díky tomu je zajištěná i vzájemná zastupitelnost, jednotný standard služeb i propojení obou pracovišť,“ dodává PharmDr. Šrámek.

Historie asi nejznámější lékárny ve městě sahá do roku 1874, kdy zahájila svůj provoz. Jejím prvním majitelem byl Eduard Hackl, který předtím působil jako lékárník v Libině. Na svou dobu prosazoval netradiční, ale velmi pokrokové názory týkající se fungování zdravotnictví a jeho dostupnosti všem lidem. V roce 1885 si Eduard Hackl nechal svůj dům s lékárnou upravit, a to podle návrhu vídeňského rodáka, architekta Carla Seidla. Samotnou budovu pak do neorenesančního stylu s bohatou výzdobou oblékl známý šumperský stavitel Franz Klein. Ten také na fasádě použil ozdobný reliéf se zvířecím motivem, který dal celé stavbě jméno. Současný vchod do obytné části domu se nachází v ulici, která se zároveň dlouhá léta jmenovala podle Dr. Augusta Hagera, zakladatele šumperské nemocnice.

Tváře naší lékárny II.

Mgr. Martin Kremzer
vedoucí farmaceut

Rád hraje na klavír, chalupaří
nebo hraje fotbal s dětmi.

Monika Holanová
administrativní pracovnice

Má ráda dobré jídlo, volný čas
tráví s rodinou nebo sportem.

Zuzana Polášková, DiS.
farmaceutická asistentka

Má ráda cestování a přírodu. Ve volném čase
chodí na hory nebo sportuje.

Mgr. Pavlína Langhammerová
farmaceutka

Volný čas tráví s rodinou, má dvě dcery.
Ráda jezdí na kole a lyžuje.

Léto plné pohybu a prevence

V naší nemocnici věříme, že prevence je klíčem ke zdraví. A protože zdravý životní styl začíná už v dětství, dlouhodobě podporujeme sport a vzdělávání nejen finančními příspěvky, ale také přímou účastí na sportovních akcích. I letošní léto jsme proto strávili aktivně.

V srpnu jsme se zúčastnili akce Letní den s hokejem, kterou uspořádal hokejový klub Mladí draci Šumperk. Na stadionu to žilo. Děti soutěžily, bruslily a na našich stanovištích si mohly vyzkoušet nácvik první pomoci, prohlédnout si sanitku nebo si od nutriční terapeutky nechat poradit, jak se zdravě stravovat, aby měly na sport také dost energie.

Ve stejném měsíci jsme se zapojili do charitativního Běhu s IZS, který pomáhal malé Teince Nováčkové. Naše nemocnice přispěla nejen finančně, ale postarala se i o občerstvení pro běžce a návštěvníky.

Září přineslo už čtvrtý ročník Dne s baseballem ve spolupráci se šumperskými Cannibals. V programu nechyběly sportovní stanoviště, společné protažení, náš tým s ukázkami KPR a zdravého stravování a samozřejmě ani oblíbený skákací hrad. Akci si letos nenechalo ujít rekordních 400 návštěvníků, což nás moc těší.

Naši sportovní šňůru zakončil tradiční ŠumpeRUN, letos už posedmé. V našem stánku si lidé mohli nechat změřit hladinu cukru v krvi, vyzkoušet si první pomoc nebo nácvik správného mytí rukou. Nutriční terapeutky poradily, jak si poskládat zdravý jídelníček, a v cíli jsme závodníkům dopřáli těstovinový salát – podle ohlasů byl skvělý!

Na straně 24 najdete fotogalerii ze všech zmíněných akcí.

MUDr. Jana Kotyzová: S odreagováním mi pomáhají vnoučata

Už více než třicet let zasahuje u těch nejvážnějších zdravotních stavů. Vedoucí územního odboru Zdravotnické záchranné služby MUDr. Jana Kotyzová v rozhovoru prozradila, jak vypadá běžný den na základně záchranné služby, co jí pomáhá se po náročné práci odreagovat nebo také jak je na tom česká společnost s poskytováním první pomoci.

■ Jak jste se ke své práci dostala?

Vystudovala jsem lékařskou fakultu na Karlově univerzitě a moje kariéra začala v roce 1988 na chirurgii v Červené Vodě. V roce 1994 jsem začala jezdit na částečný úvazek také jako lékařka záchranné služby v Pardubickém kraji. O čtyři roky později proběhla v Červené Vodě restrukturalizace – nemocnice byla uzavřena a místo ní vznikla léčebna dlouhodobě nemocných. Mně byla ale vždy bližší urgentní medicína, a proto jsem, tehdy již jako vedoucí lékařka, nastoupila na záchranku na plný úvazek. Do svého rodného Šumperka jsem se vrátila v roce 2005, o dva roky později mi byla nabídnuta pozice vedoucího lékaře a zde jsem dosud.

■ Kolik posádek pod Vás spadá a jak velký region pokrýváte?

Jako vedoucí územního odboru Šumperk mám na starost výjezdové základny Šumperk, Zábřeh, Hanušovice a Loštice. Já pracuji na výjezdové základně v Šumperku, kde se nachází jedna posádka RLP (s lékařem) a dvě posádky RZP (se záchranářem). V Zábřehu je jedna RLP, v Hanušovicích a v Lošticích po jedné RZP. Společně obstaráváme celý okres Šumperk. Jsme také využíváni pro sekundární transporty akutních pacientů na vyšší pracoviště – například do Fakultní nemocnice Olomouc nebo Brno – k čemuž nás využívá i územní odbor Jeseník.

■ Jak vypadá běžný den na základně záchranné služby?

Pracujeme ve dvanáctihodinových směnách, denních a nočních. Po příchodu do práce probíhá předání směn a informací o případných mimořádných událostech, kontrola vybavení vozidel a funkčnosti přístrojů.

Když někdo v Olomouckém kraji vytočí linku 155, hovor je přijat na operačním středisku v Olomouci. Operátor podle informací od ohlašovatele zvolí nejbližší výjezdní základnu a rozhodne, zda vyšle posádku se záchranářem, či lékařem. V nadpoloviční většině to bude právě posádka se záchranářem, který má vysokoškolské vzdělání zaměřené přímo na urgentní

medicínu nebo zdravotní sestra se vzděláním v intenzivní péči. V případě život ohrožujících stavů je samozřejmě vyslán lékař. Vybrané posádky jsou předány veškeré informace do výjezdového tabletu a telefonu. Podle povahy a závažnosti zdravotního stavu pak pacienty předáváme nejčastěji do Nemocnice Šumperk nebo Fakultní nemocnice Olomouc.

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 9>

■ **S jakými typy zásahů se setkáváte nejčastěji?**

Jako lékařka se nejčastěji setkávám s akutními pacienty u dopravních nehod, s běžnými úrazy při sportu či v domácnosti nebo s pacienty s těžkými alergickými reakcemi. Vyjíždím k náhlým zhoršením stavu, poruchám vědomí, infarktům, mozkovým příhodám, ale také třeba provádím paliativní péči u pacientů v terminálním stádiu. Pokud je to třeba, spolupracujeme i s leteckou záchrannou službou.

■ **Co je na Vaší práci nejtěžší a co Vás naopak nejvíc naplňuje?**

Nejhorší jsou samozřejmě výjezdy k nemocným nebo poraněným dětem. Pak také k osobám poraněným z důvodu zbytečného hazardování nebo vlivem alkoholu a drog. Oproti tomu stojí úspěch při resuscitaci, když se nám podaří pacienta oživit a vrátit ho do života. To je pro nás ohromnou satisfakcí za vynaloženou námahu a stres.

■ **Práce na záchranné službě je obecně vnímána jako jedna z nejnáročnějších. Musí na to mít člověk povahu? A co Vám osobně pomáhá se po práci odreagovat?**

Určitě na to musí mít člověk povahu. Velmi důležité je ale i rodinné a pracovní zázemí. Já mám opravdu štěstí na dobrý tým, kdy s kolegy často probíráme i ty nepříjemné situace. Dáme si zpětnou vazbu, zhodnotíme, zda jsme něco mohli udělat lépe, a navzájem se podpoříme.

Také je ale potřeba mít něco, u čeho člověk vypne a zrelaxuje. Pro mě jsou to aktuálně vnoučata, pes, četba a zahrádka. Ale musím přiznat, že si občas ráda chodím „odpočinout“ i do chirurgické ambulance. Mám tam částečný úvazek a je to úplně jiná práce.

■ **Vaše posádky často přivázejí pacienty právě k nám na urgentní příjem. Jak vnímáte spolupráci s naší nemocnicí?**

Nemocnice Šumperk je naším spádovým zařízením, takže většinu pacientů směřujeme právě sem. Předání pacienta avizujeme dopředu telefonátem a sdělením, o jaký stav se jedná, aby vše proběhlo bez zbytečných prostojů. Přípravenost a vstřícnost personálu je však různá, někdy vše proběhne hladce, někdy naše posádka čeká na převzetí déle. Vše je o lidech.

Musím pochválit vedení nemocnice, se kterým vždy vše vyřešíme rychle a k oboustranné spokojenosti. Chci poděkovat zejména JUDr. Martinu Polachovi, který při loňských povodních sám nabídnul pomoc a nejen, že nemocnice poskytla vlastní sanitky zdravotnické dopravní služby, ale v pavilonu F bylo zřízeno i bezplatné evakuační centrum pro ty, kdo nemohli nadále zůstat ve svých domovech.

Výborně se mi spolupracuje také s vaším konziliárním, podpůrným a paliativním týmem (KPPT). Jak jsem mluvila o tom, že provádím paliativní péči u pacientů v terminálním stádiu, jedná se především o podání morfia. Se vznikem KPPT v Nemocnici Šumperk nám část těchto pacientů „odpadla“, protože je zajistí právě tento tým. I to je velká pomoc.

■ **Jak si stojí veřejnost v oblasti poskytování první pomoci? Mění se to v posledních letech?**

Povědomí o první pomoci se díky školám, sdělovacím prostředkům a aktivitám zdravotnických zařízení zvyšuje. Trend je opravdu dobrý – křivky statistik jdou nahoru, osvěta funguje. Česká republika je dokonce evropskou špičkou v poskytování laické KPR.

■ **Co byste chtěla vzkázat čtenářům našeho Magazínu?**

Ať nás nikdy nepotřebují. Ale kdyby přece – jsou v nejlepších rukou.

Obec tvoří lidé, bez nich by nic nemělo smysl

Jednou z obcí, se kterými naše nemocnice úzce spolupracuje, je Sobotín. Kdysi centrum průmyslu a dějiště temných čarodějnických procesů, dnes oáza klidu a pohody, ale také rozvoje. Starosta Josef Hroch usiluje především o to, aby se tu lidem dobře žilo.

Starosta Josef Hroch (vlevo) a farář P. Mgr. Milan Palkovič při svěcení mauzolea rodiny Kleinů v roce 2024

Když se začteme do historie obce Sobotín, budeme překvapeni, jak velký význam v našem regionu v minulosti tato obec měla. Díky nalezištím železné rudy v Sobotíně i okolních obcích se již od 17. století rozvíjela hutní výroba, která dosáhla vrcholu v době průmyslové revoluce v 19. století. Železářny a zbrojovku tehdy koupili bratři Kleinové a vytvořili z ní jeden z největších hutních podniků v tehdejší monarchii. Znak firmy se nacházel téměř na všech kolejnicích ve střední Evropě. V železárnách tehdy pracovalo na dva tisíce lidí. V sobotínském kostele ale odstartovala také jedna z temných kapitol našich dějin. Právě zde v roce 1678 vernířovická žebračka Martina Schuchová schovala při svatém přijímání hostii pro nemocnou krávu. Byla udána a rozběhly se nejstrašnější čarodějnické procesy v českých zemích, kterým padl za oběť i tehdejší sobotínský rychtář Axmann, jeho žena, a nakonec i šumperský děkan Kryštof Alois Lautner. V průběhu času se území obce Sobotín zvětšovalo či zmenšovalo díky mnohým administrativním zásahům. Nejčerstvější změnou je oddělení Petrova nad Desnou

s Terezínem po referendu v roce 2010. Jeho obyvatelé tvořili o něco více než polovinu společné obce. V Sobotíně tak dnes žije 1119 obyvatel a jeho území se táhne přes místní část Rudoltice a Klepáčov až na Skřítek.

Sobotín prošel v posledních letech úžasnou proměnou. Nově vybudovaný Resort Sobotín zaujme každého na první pohled. Opravený historický zámek, nově vybudované hotely, uvnitř skrytý wellness, lyžařský svah, minipivovar a udržovaný rozsáhlý park. Zde si přijde na své opravdu každý návštěvník. Pokud vyrazíte mimo areál, ať už pěšky nebo na kole, můžete vidět nejkrásnější místa v okolí z jiné perspektivy. Navštívit můžete také významnou památku, mauzoleum rodiny Kleinů, kterou obec opravila, spravuje a zpřístupnila ji veřejnosti.

Od roku 2022 stojí v čele obce starosta Josef Hroch, který na sebe vzal nelehký úkol: rozvíjet Sobotín nejen pro jeho obyvatele, ale také budovat místo, které by rádi navštěvovali lidé z celé republiky i zahraničí. Nejen to, jaké další projekty obec chystá, nám prozradil v následujícím rozhovoru.

■ Jaké řízení osudu Vás přivedlo do kanceláře starosty v Sobotíně?

Vše začalo tím, že naše rodina koupila v roce 2012 zámek v Sobotíně s pevným rozhodnutím vybudovat zde rekreační zařízení nejvyšší úrovně. Takový záměr se nemůže obejít bez spolupráce s obcí, a proto jsem se začal o obecní záležitosti hlouběji zajímat. Pravidelně jsem chodil na jednání zastupitelstva a spolupracoval s tehdejší paní starostkou Ivetou Fojtíkovou. Následně jsme s lidmi podobného smýšlení postavili kandidátku, obdrželi jsme ve volbách nejvyšší počty hlasů a já jsem přijal práci místostarosty. Po volbách v roce 2022 jsem byl zvolen starostou.

■ Co Vám osobně práce starosty přinesla a co Vám vzala?

Dříve jsem pracoval v soukromé podnikatelské sféře. Práce starosty mi přinesla mnohem širší rozhled a pohled na život. Respekt k potřebám všech obyvatel, protože každá skupina může mít jiné potřeby a pohled na rozvoj obce. Někdy to není lehké sladit, ale se všemi svými spolupracovníky se o to snažíme. Každý starosta by asi odpověděl stejně. Tahle práce je krásná, ale kromě více starostí také náročná na čas. Rozloučil

pokračování na následující straně >

Mauzoleum rodiny Kleinů v Sobotíně

jsem se s volnými víkendy a řeším všechno, od zatoulaného psa až po sousedské vztahy, bez ohledu na čas. Samozřejmě kromě každodenního chodu obce.

■ *Zmínil jste, že Vaše rodina koupila v minulosti sobotínský zámek a v průběhu let ho mění na špičkový rekreační rezort. Jak jde starostování dohromady s tak rozsáhlou podnikatelskou činností v obci?*

V roce 2003 jsem měl v Sobotíně na zámku svatbu. Proto mě mrzelo, že byl areál uzavřen a začínal chátrat. Domluvili jsme se jako rodina a v roce 2012 zámek i s okolím koupili. Zámecký areál měl v Sobotíně tradici i v době, kdy ho vlastnily Ostravsko-karvinské doly pro účely rekreace horníků. Zámek měl v celém regionu dobrý zvuk. Chtěli jsme navázat nejenom na tuto novodobou tradici, ale i na dobu, kdy budovy vlastnila

rodina Kleinů. Od počátku bylo naším záměrem vybudovat atraktivní areál pro veřejnost, ale také něco, co by pozvedlo celou obec. V krátké době jsme otevřeli restauraci Permoník, zrekonstruovali zámek a zámecký park a v roce 2015 se zrodila další myšlenka na vybudování hotelu Josef, včetně tenisového kurtu a bowlingu, v návaznosti na wellness centrum v podzemí zámku a v Sidonii. Myslím, že se celý záměr podařil. Dnes je značka Sobotín známá nejenom v České republice. Moje osobní zkušenosti, které jsem při výstavbě získal, jsou k nezaplacení. Vedl jsem až 130 dělníků. Začátek byl už při budování Majáku v Šumperku a pak zde v Sobotíně. To mi dalo jistotu v rozhodování a také jsem se naučil jednání, v němž platí chlapecké slovo. Snažím se podobné postupy uplatnit i při jednání z pozice obce, včetně zapojení místních firem, podnikatelů, ale i zaměstnanců úřadu do místního dění.

■ Kolik zaměstnanců v současné době na obci pracuje?

Ve srovnání s mnoha jinými obcemi spravujeme poměrně rozsáhlé území, kromě samotného Sobotína k němu patří také Rudoltice a Klepáčov až po Skřítek. To s sebou přináší náročnou zimní i letní údržbu, svoz odpadu nebo pravidelné čištění komunikací. O tyto práce se celoročně starají čtyři zaměstnanci. Kromě nich máme lesního odborného hospodáře a pět pracovníků na odborných pozicích přímo na obecním úřadě. A samozřejmě vedení obce tvoří starosta a místostarosta. Všechny své zaměstnance si nesmírně vážím, jsou pro mě oporou jak při každodenní práci, tak při důležitých rozhodnutích. Jejich podíl na rozvoji obce je velký a přínosný.

■ Vaše obec je také součástí Svazku obcí údolí Desné. Jak hodnotíte spolupráci a komunikaci s okolními obcemi?

Některé obce se v nedávné minulosti od Sobotína oddělily, ale to nijak nebrání naší dobré spolupráci. Právě členství ve svazku nám umožňuje společně řešit různé problémy a setkávat se při otevřených diskuzích na nejrůznější témata. Spolupráce ve Svazku začala už po povodních v roce 1997, kdy jsme se spojili ve snaze obnovit železniční dopravu v celém údolí. Postupně k tomu přibývala další témata a jedním z nejdůležitějších zůstává protipovodňová ochrana našich obcí. Loni v září jsme dostali další varovný signál, našťastí bez větších následků. Velmi dobře se nám také daří rozvíjet spolupráci v oblasti školství. Naše svazková škola je v tomto směru příkladem, že společné úsilí obcí může přinášet skvělé výsledky.

■ Rozvoj obce je viditelný na první pohled pro každého návštěvníka. Jaké další projekty chystáte pro občany i návštěvníky?

Každý rok se snažíme v rámci obecního rozpočtu naši obec postupně zvelebovat. V části Rudoltice jsme letos dokončili závěrečnou etapu splaškové kanalizace, díky níž místní komunikace v Rudolticích získá také nový povrch. Tím završujeme opravy silnic ve spodní části obce. V uplynulých letech se nám podařilo zrekonstruovat téměř všechny hlavní komunikace tak, aby byly bezpečně sjízdné i pro cyklisty. Postavili jsme také první chodník, kterým jsme odstartovali budování chodníků v celé obci.

V příštím roce plánujeme dokončit opravy všech obecních komunikací, včetně položení nového asfaltu na Klepáčově. Současně pracujeme na postupné opravě mostů v majetku obce. Dokončili jsme instalaci fotovoltaiky i rekonstrukci veřejného osvětlení, což nám přinese výrazné provozní úspory. Pro větší bezpečnost cyklistů a chodců připravujeme výstavbu smíšené cyklostezky podél silnice I/11 od vlakového nádraží směrem k Potesu. Díky dotaci chceme vybudovat také multifunkční dětské hřiště 36 × 18 metrů u školy.

Podařilo se nám získat významnou dotaci i na obnovu parku přiléhajícího k hrobce rodiny Kleinů, který bude samozřejmě přístupný veřejnosti. I v příštím roce nás tedy čeká mnoho práce, podobně jako v těch předchozích.

Spolupracujeme také s vlastníky většiny zemědělských pozemků v katastru obce, mezi které patří nejen AGRO Měřín. Společně hledáme způsoby, jak zlepšit ochranu půdy i životního prostředí. Stejně tak postupujeme při správě obecních lesů, kde pracujeme podle hospodářského plánu a připravujeme opravy obecních lesních cest.

Za největší připravovaný projekt považujeme vybudování nové školní kuchyně s moderními technologiemi. Zároveň prověřujeme možnosti obce v oblasti výstavby bytového domu, který by zlepšil dostupnost bydlení pro naše občany.

■ Obec ale nedělají jenom investice. Jak se Vám daří rozvíjet společenský život?

Největší hodnotou naší obce jsou její lidé. Vše, co děláme, směřujeme k nim, k tomu, aby se jim u nás dobře žilo, aby tu našli zázemí, bezpečí i pracovní příležitosti. Chceme vytvářet obec, která je přívětivá pro své obyvatele, ale také láká návštěvníky a turisty. Naším cílem je, aby se u nás každý cítil vítaně a dobře.

Na životě v obci se výrazně podílejí místní spolky a organizace. V létě nechybí oblíbený „Pohádkový les“ nebo festival letního kina u Permoníku. V zimě se setkáváme nejen na reprezentačním obecním plese, ale i na tradiční mikulášské akci s rozsvěcením vánočního stromu, kde vystupují děti z naší školy. Sokoli vedou sportovní kroužky a pořádají akce, zahrádkáři připravují výstavy a vzdělávací programy, Spolek přátel Sobotína a SOL Sobotín se starají o společenský život, OMEGA a TJ Sdružení chovatelů a přátel koní zase nabízejí dětem kroužky a tábory. V Sobotíně působí také fotbalisté, kteří mají společný klub s obcí Petrov a úzce spolupracují v rámci sportovních aktivit. O duchovní stránku obce se stará naše farnost s farářem, který je lidem blízký a přístupný. A nesmíme zapomenout na dobrovolné hasiče, ti bdí nejen nad bezpečností obce, ale jsou také nepostradatelnou oporou při pořádání všech větších akcí. Všem spolkům, organizacím i dobrovolníkům patří velké poděkování za jejich čas, úsilí a nadšení, které věnují životu v naší obci.

■ Svým malým dílem se v posledních letech díky navázanému partnerství podílí na rozvoji obce i Nemocnice Šumperk. Jak tuto podporu vnímáte?

Velmi si vážíme spolupráce s Nemocnicí Šumperk, a to nejenom díky finanční podpoře. Nabízený dotační program pro děti a mládež využijeme pro rozvoj sportovní infrastruktury pro děti. Pomůže nám to posunout se i v projektu, kde už obecní rozpočet nestačí. Nyní podporu rádi využijeme právě na dofinancování multifunkčního hřiště u školy, aby děti získaly bezpečný prostor pro sport a pohyb přímo v areálu školy. Velmi nás těší zájem nemocnice o naši obec a zdravý rozvoj dětí a mládeže.

Devět školek už díky nám cvičí na nových sportovních sadách

Celkem devět mateřských školek ze šumperského regionu se díky nám zapojilo do programu Sportimáček. Ten si klade za cíl rozvíjet pohybovou gramotnost dětí a učít je vnímat pohyb jako přirozenou a zábavnou součást života. Šolkám jsme zakoupili speciální variabilní cvičební sady, na kterých tak už stovky dětí pravidelně a pod dohledem proškolených pedagogů procvičují kotouly, přeskoky nebo chůzi po kladině.

Zleva: Mgr. Bc. Zdeněk Brož, manažer pro vnější vztahy NŠ, Bc. Dominika Blaťáková, učitelka MŠ Veselá školka, Pavel Jakubec, předseda spolku Sportimáček

„Když se projekt Sportimáček stal v Olomouckém kraji součástí regionální strategie OLIVIE, která má za cíl proměnit kraj v region zdravého života, byla to právě Nemocnice Šumperk, která se k Sportimáčku jako první bez zaváhání přihlásila. Kromě toho, že nakoupila z vlastních finančních prostředků cvičební sady pro devět mateřských škol, poskytla našemu spolku prostory a vytvořila nám zázemí pro to, abychom mohli proškolit všechny pedagogy z mateřských škol napříč Olomouckým krajem, čehož si nesmírně vážíme,“ říká předseda spolku Sportimáček Pavel Jakubec s dovětkem, že speciálního vzdělávacího semináře se zúčastnilo celkem 40 učitelek, které s dětmi cvičí podle metodiky zaměřené na rozvoj tělesné zdatnosti.

„Společenská odpovědnost pro nás není jen fráze. Občas čelím otázkám, proč naše nemocnice podporuje dětské sportovní kluby nebo akce zaměřené na pohybové aktivity dětí. A já odpovídám, že si myslím, že podporovat děti v pohybu a vzdělávat je v oblasti prevence a zdraví se nám v budoucnu prostě vyplatí. Je to naše filozofie, kterou poměrně rychle přijali za svou i naši zaměstnanci. Pohyb a zdravý životní styl jsou nedílnou součástí prevence nemocí a prospívají nejen tělu, ale i psychice. Proto jsme se rozhodli podpořit také program Sportimáček, který vede děti k pohybu už od útlého věku,“ říká předseda představenstva Nemocnice Šumperk JUDr. Martin Polach s tím, že nemocnice spolupracuje s mateřskými školkami dlouhodobě v rámci vlastních preventivních programů. Její zaměstnanci přímo ve školkách dětí učí, jak se správně protahovat nebo si umýt ruce, jak vypadá zdravý

Zástupci Sportimáčku pedagogy proškoli, jak s cvičebními sadami pracovat

jídelníček a z čeho se skládá a které potraviny jsou pro tělo naopak škodlivé. Do školek pravidelně vyrážejí i zdravotníci z oddělení ARIP, kteří děti učí správnému poskytnutí první pomoci.

Nemocnice zakoupila cvičební sady pro školky v Šumperku, v Rapotíně, v Petrově nad Desnou a v Novém Malíně. „Jsme moc rádi, že jsme se do programu Sportimáček mohli díky podpoře Nemocnice Šumperk zapojit. Vyučující z obou našich mateřských škol využívají každodenně jak gymnastické sady, tak doplňkové výukové materiály. Největší výhoda spočívá v tom, že tyto sady nabízejí různé varianty cvičení, jsou pestré, a tím pro děti lákavé. Protože je mohou použít například pro stavbu překážkových drah, což děti milují. Na pohybové aktivity se těší a zdokonalují tak svou hrubou motoriku,“ říká ředitelka ZŠ a MŠ Nový Malín Mgr. Jana Šváblová.

Zakoupením cvičebních sad ale naše spolupráce se Sportimáčkem nekončí. Parta nadšených sportovců z Liberce totiž zároveň pracuje na tvorbě on-line videí, prostřednictvím kterých si mohou děti zacvičit i doma. Na webu se v budoucnu objeví také videa z dílny naší nemocnice, která budou zaměřená na oblast zdravé výživy nebo fyzioterapie, včetně protahovacích cviků. Vzdělávací platforma nabídne i videa přibližující správnou hygienu rukou nebo poskytnutí první pomoci.

Bud'te optimisti a na všem hledejte to pozitivní

Je jedním z nejznámějších českých chirurgů, rytířem Českého lékařského stavu a držitelem ceny Arnošta Lustiga. Profesor Pavel Pafko si s námi v našem podcastu Další prosím povídal o tom, jak vnímá pokroky v medicíně, proč po roce 1968 neodmítl ošetřit ruské vojáky nebo třeba o tom, jaký je podle něj recept na šťastný život.

■ *Pane profesore, Vy jste k nám dnes přijel nejen na tento rozhovor, ale i na besedu, která se později uskuteční v našem kongresovém sále. Jejím ústředním tématem je pokrok v medicíně. Jak se podle Vás za posledních 50 let medicína změnila?*

Vývoj je neoddiskutovatelný a byla by chyba si myslet, že medicína se nemění. Ale vývoj biologických věd, mezi které medicínu počítáme, je do velké míry závislý na vývoji věd technických. Abych vám to přiblížil: přemýšlejme o tom, jak medicínu ovlivnilo to, že byl vynalezen mikroskop. Nebo že se na přelomu devatenáctého a dvacátého století v Německu

začal užívat rentgen. To byly kroky, které posunuly celou medicínu. A teď nemluvím o CT, magnetické rezonanci a dalších moderních objevech za půl století. Já dělám tu medicínu od promoce – 61 let. A tak si pamatuju, jak jsme začínali. Tehdy jsme byli většinou závislí na svých smyslech. Co jsme vyhmatali, co jsme slyšeli, proklepali to. Dneska už je to do jisté míry minulost, protože ta moderní diagnostika, laboratorní zobrazovací metody, jako jsou právě ten rentgen, CT a podobně, dovolí člověku nahlédnout pacientovi „do břicha“. My jsme jenom sahalí po povrchu toho břicha, nemajíce ty

možnosti, které dnešní generace má. To je bezpochyby krok dopředu. Nová generace se zkrátka vyvíjí v jiných podmínkách, než jsme se vyvíjeli my.

■ *Jak podle Vás může medicínu proměnit například umělá inteligence?*

Při své lékařské praxi zatím umělou inteligenci nijak zvlášť nevyužívám. Myslím si ale, že už teď může minimálně ušetřit čas. Ten čas, který teď věnuji psaní různých zpráv, když to za mě napíše nějaký stroj, mohu věnovat přímo pacientovi. Pohledu z očí do očí, jeho vyšetření, mohu si vyslechnout jeho stesky a bude to ku prospěchu.

Trochu mě mrzí, že se hned všichni bojí, aby se to nezneužívalo. Zejména ve školách, aby děti nedaly slohové cvičení vypracovat umělé inteligenci. Myslím, že to je nerozumné, protože kalkulačku dnes také běžně využíváme. Všichni máme mobil, a když máme znásobit 570 krát 231, taky to dáme do kalkulačky. Dřív jsme to spočítali a bylo. Ale nemůžu vinit toho studenta, že si to spočítal na kalkulačce. Musím ho naučit násobit, dělit, sčítat a odčítat, to určitě. Ale nemůžu pominout ten fakt, že má dnes každý člověk v kapse mobil.

■ *Novináři se Vás často ptají na Vaši první transplantaci plic. Nás ale zajímá, jestli si ještě vzpomenete na Vaši úplně první operaci?*

Ano, samozřejmě. První operaci jsem provedl krátce po promoci a byla to operace hydrokély (vodní kýly) varlete.

Patřil jsem k těm, kdo si chodili brzy ráno trénovat jednoduché operace do pitevny. Dnes je možná všechno trochu jinak, ale tehdy to tak bylo.

■ *Vy jste přijel do Prahy v roce 1957 z Bratislavy studovat lékařskou fakultu. Neuvažoval jste o tom, že byste se po promoci vrátil zpátky na Slovensko?*

Ne, neuvažoval. Medicína i mezilidské vztahy tady byly na úplně jiné úrovni, než jsem to měl možnost vidět v Bratislavě, kde jsem se narodil a kde jsem do maturity žil. Měl jsem později možnost navštívit lékařskou fakultu v Košicích a říkal jsem si, že to, co má Karlova univerzita – tu tradici – to se nedá porovnávat.

■ *V roce 1968 jste dostal pracovní nabídku na rok v Německu. U nás už byla tehdy vojska Varšavské smlouvy, nepřemýšlel jste že byste v tom Německu zůstal?*

Tehdy to byla moje první cesta na západ. Když jsem tam přijížděl, všimnul jsem si, že je každá střecha červená nebo zelená. Každé zábradlí mělo nějakou barvu. Kdežto u nás bylo vše šedivé a rezavé. Když jsem se pak dozvěděl, jaký dostanu plat, a viděl ceny v obchodech, tak jsem si pomyslel: „Tady být čtyři až pět let, tak už pak nemusím v životě nic dělat.“ Ale mým smyslem života nikdy nebylo hromadit peníze. Měl jsem doma ženu a tehdy už skoro dvouleté dítě. Takže ne, nikdy jsem nepřemýšlel, že bych tam zůstal, těšil jsem se, až se vrátím.

Jsou některá povolání, která jsou politicky závislá, například právník nebo politik. To vyžaduje jistou politickou příslušnost. Medicína ale žádnou nevyžaduje. Buď to umíte, nebo ne. Potřebuje vás pravice i levice. Vy se máte chovat slušně a důstojně a nehledět na to, kolik má člověk, kterému pomáháte, peněz nebo jakou má stranickou příslušnost. Medicína by měla být podle mého názoru apolitická. Uvědomil jsem si to právě v tom roce 1968, kdy byla u rozhlasu střelba. Byli tam mrtví a zranění. Já jsem tehdy pracoval v nemocnici na Vinohradech, která byla nejbližší. Některé raněné vozili k nám a některé do nemocnice na Karlově náměstí. Tam jedna lékařka odmítla ošetřit ruské vojáky. Já jsem o tom hodně přemýšlel. Samozřejmě jsme byli všichni ve velkých emocích, ale říkal jsem si, že tyhle vojáky někde naložili do tanků, převezli je sem a tady jim řekli: „Tady musíte bránit mír.“ Oni ani dost dobře nevěděli, kde jsou, nedomluvili se, a teď se dostali pod nějakou palbu. A nepomocť takovému chudákovi? Přemýšlel jsem o tom, co bych dělal, kdyby to byl můj syn, a já byl někde u Uralu jako jeho táta. Kdybych se pak dozvěděl, že ho tam nechali někde ležet a nepomohli mu. To by pro mě bylo odsouzeníhodné.

■ *To je zajímavý pohled...*

Je to lidský pohled. Tak jsem to celý život cítil. Švýcar Henry Dunant, který založil Červený kříž, ráno po nějaké bitvě procházel bitevní pole, kde bylo mnoho mrtvých a zraněných, a snažil se pomoci všem, kteří ještě žili. Nedíval se na to, jakou měli uniformu, jestli to byli naši, nebo jejich. Pomáhal chudákům.

■ *V jednom rozhovoru jste řekl, že Češi trpí jakousi diagnózou zapsklosti. Nebojují o život, nemají hlad, není jim zima. Vlastní chaty, a přesto jsou stále otrávení a nadávají. Před nedávnem jste dokonce připravil přednášku s názvem Štěstí. Jaký je tedy podle Vás recept na to životní štěstí?*

Já si myslím, že to, jestli se mám dobře, nebo ne, jestli jsem malej, nebo velkej, záleží vždycky na tom, s kým se porovnávám. Když vedu vnoučata do školky, tak jsem velkej. Když jdu ale ten stejný den večer na basket, jsem těm basketbalistům lehce nad pas. To jsem malej. Všechno záleží na tom, s kým se srovnávám. Když potkám na ulici bezdomovce, tak jsem král. Mám auto, byt, můžu si koupit k jídlu, cokoliv chci, nikde nezebrám. To jsem boháč. Ale když ten stejný den potkám nějakého multimilionáře, jsem oproti němu úplně chudák. Proto lidem radím, aby se občas srovnávali s těmi, kdo jsou na tom hůř, a budou spokojeni. Ale když se budu dívat na ty lidi, co nepočítají miliony, budu do smrti nešťastnej, protože vím, že k nim nikdy patřit nebudu.

Na každého z nás dopadají stejné impulzy, ale každý z nás z nich pro sebe selektuje něco jiného. Záleží na naší povaze: jsem-li pesimista, vytrhnu to negativní. Jsem-li optimista, vezmu si z toho to pozitivní. A já bych radil všem lidem, aby byli optimisti a hledali na všem to pozitivní.

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 17>

Zleva: Ing. Roman Stibor, Ph.D., JUDr. Martin Polach, prof. MUDr. Pavel Pafko, DrSc., MUDr. Pavel Brauner, Ph.D., MCI

■ Víme o Vás, že jezdíte na kole, věnujete se kanoistice a celkově jste aktivní. Jste propagátorem toho, aby se lidé hýbali, a to především starší generace. Jak se Vám tato osvěta daří?

Jak se mi to daří, vám nedovedu říct, nevedu si žádnou statistiku. Ale už dvakrát jsem byl přednášet v Praze na univerzitě třetího věku. Měl jsem udělat přednášku na téma pohyb a stárí, a když jsem si dělal přípravu, ve všech článcích se opakovalo, jak je ve stáří důležitý pohyb a dieta. To mě dovedlo k myšlence, jak si dneska žijeme. Víte, já nejsem ze žádné bohaté rodiny – maso jsme měli v neděli. Dneska si většina z nás může koupit řízek každý den. A pohyb? Člověk se dnes nají, sedne si do

křesla, pustí si barevnou televizi, rozdělá si lahváče a dívá se na to, jak se jiní hýbou – na nějaký sport. A u toho usne. To je podle mě začátek konce.

Všem seniorům a seniorkám radím, aby se neustále hýbali. Pohybem si udržujete svalstvo a do jisté míry tím držíte i centrální nervový systém a mozek v činnosti.

Celý rozhovor s panem profesorem uslyšíte v 55. díle našeho podcastu.

Náš podcast DALŠÍ PROSÍM můžete poslouchat ve všech podcastových aplikacích nebo přímo na www.nemocnicesumperk.cz. Tipy na hosty, které byste chtěli slyšet, nám můžete zasílat na e-mail: magazin@nemocnicesumperk.cz.

Na setkání u mikrofonu se těší Terka a Hanka.

Zrekonstruované onkologické oddělení nabízí moderní prostředí i větší komfort

Nedávno jsme úspěšně dokončili rozsáhlou rekonstrukci onkologického oddělení, které se nově nachází v zadní části nemocničního areálu. Díky investici ve výši 25 milionů korun získali pacienti moderní zázemí, které zlepšuje komfort léčby a odpovídá nejvyšším standardům medicíny 21. století.

„Naším cílem bylo vytvořit prostředí, které pacientům nabídne nejen špičkovou léčbu, ale také pocit bezpečí a pohodlí. Proto jsme se rozhodli v klidové části našeho areálu vybudovat moderní onkologické pracoviště, které se bude po vizuální stránce blížit spíše „hotelovému“ typu prostor než klasickému nemocničnímu pojetí, na které jsou čeští pacienti zvyklí. Nové onkologické oddělení je dalším krokem k postupné modernizaci celé nemocnice a zlepšení kvality péče,“ říká předseda představenstva Nemocnice Šumperk JUDr. Martin Polach s tím, že je nemocnice součástí Regionální onkologické skupiny Olomouckého kraje a postupně také rozšiřuje spektrum poskytované onkologické péče. „Považuji za velký úspěch, že kromě

pacientů kožního, neurologického a očního oddělení mají možnost biologické léčby v naší nemocnici nově také onkologičtí pacienti,“ dodává.

Onkologické oddělení se z pavilonu B přestěhovalo do pavilonu V, který pacienti najdou v zadní části nemocničního areálu. Budova, v níž se dříve nacházely kancelářské prostory nebo sídlo stavební společnosti, prošla komplexní a nákladnou rekonstrukcí. Výsledkem jsou moderní prostory s vlastní recepcí, novou odběrovou místností, prostornou čekárnou, třemi ambulancemi, atriem a denním stacionářem s navýšenou lůžkovou kapacitou a výhledem do zahrady. „Původní prostory už nebyly

pokračování na následující straně >

vyhovující a neodpovídaly současným standardům 21. století. Proto jsem opravdu moc ráda, že vedení nemocnice vyslyšelo mé prosby a začalo pro naše onkologické oddělení hledat prostory nové. Velké poděkování patří nejen celému vedení nemocnice, ale i panu architektovi Žďánskému, kterému se podařilo zrealizovat moji představu o tom, jak by nové onkologické pracoviště mělo vypadat," říká primářka onkologického oddělení Nemocnice Šumperk MUDr. Hana Švébišová, Ph.D.

Vstup na oddělení je bezbariérový. Hned u hlavního vstupu se nachází recepce, která koordinuje pohyb pacientů a rodinných příslušníků po pracovišti. Další novinkou je vyvolávací systém, který naplňuje kritérium anonymity, kterou si chce řada pacientů během návštěvy onkologického oddělení zachovat. Nově mohou pacienti využívat také vyhrazené parkování přímo před budovou.

Díky přesunu do nových prostor mohla nemocnice na onkologickém oddělení vybudovat také větší stacionář a navýšit jeho lůžkovou kapacitu z šesti na deset lůžek. „Když jsem místnost budoucího stacionáře viděla, okamžitě mě nadchla. Denní stacionář je pro pacienty velmi důležitý, neboť v něm tráví poměrně hodně času. Jsem ráda, že jim teď můžeme nabídnout moderní prostředí s výhledem do zahrady, pohodlnými křesly a lůžky. Díky poměrně sofistikovanému řešení závěsových systémů teď zajistíme pacientům také větší soukromí a intimitu, pokud o to stojí,“ vysvětluje primářka.

Podle ní je rovněž velmi důležité, že je budova zateplená a zároveň všechny její prostory disponují klimatizací, což je zárukou tepelné pohody v letních i zimních měsících. „Pro onkologické pacienty je to další výrazné zlepšení komfortu. Přece jen, zimu i tropické teploty snášejí mnohem hůř, zejména když pravidelně podstupují potřebnou léčbu. A samozřejmě to vítá i náš personál,“ doplňuje.

Naše onkologické oddělení je součástí regionální onkologické skupiny Olomouckého kraje a poskytuje komplexní péči pacientům s nádorovým onemocněním. Pod taktovkou primářky MUDr. Hany Švébišové, Ph.D. postupně rozšiřuje své služby. Nedávno například začalo pacientům podávat biologickou léčbu. „Jsem ráda, že díky výborné spolupráci s naším radiodiagnostickým oddělením můžeme realizovat primární i sekundární prevenci u žen s onemocněním prsu. Nutno podotknout, že do mamologické poradny přicházejí stále mladší ženy a dívky, které mají pozitivní rodinnou anamnézu,“ doplňuje primářka, která je už rok a půl také členkou konziliárního podpůrného a paliativního týmu. Ten pečuje o onkologické pacienty s pokročilým onemocněním, které již nereaguje na specifickou onkologickou terapii. Společně s rodinou pomáhá pacientům zvládat fyzické i psychické obtíže a komplexně zajišťuje návaznost péče v domácím prostředí či prostřednictvím mobilního hospice.

I vy můžete spojit
práci s posláním

**PŘIDEJTE
SE K NÁM.**

Podpora profesního vzdělávání
a rekvalifikace je pro nás
samozřejmostí.

www.kariera.nemocnicesumperk.cz

Věřte, bojujte, a pokud to jen trochu jde – hýbejte se

Když dnes potkáte paní Novotnou, neřekli byste, že před půl rokem přežila náraz auta v osmdesátikilometrové rychlosti. Vitální, usměvavá a vděčná dokazuje, že lidská vůle, dobrá fyzická kondice a profesionální péče dokážou zázraky.

Bylo 28. ledna 2025. Vracela jsem se pěšky z návštěvy mé známé v Rovensku zpět domů do Zábřeha. Takto pěšky s hůlkami chodím často. Šla jsem správně po levé straně silnice, policie později potvrdila, že jsem neudělala nic špatně. Zezadu jelo auto, které předjíždělo jiné. Jelo asi osmdesátkou. Řidič mě neviděl a vrazil do mě. Spadla jsem mu na kapotu, na sklo a odhodilo mě to zpět na silnici. Zůstala jsem ležet v bezvědomí. Z té chvíle si nic nepamatuji, jen útržky, vnímala jsem strašný hluk. To přiletěl vrtulník, aby mě transportoval do Fakultní nemocnice Olomouc.

Na traumatologii ve FNOL jsem strávila týden. Nevím, co se tam dělo, pamatuji si jen, že mě často převáželi na různá vyšetření. Jednou se mě sestry ptaly: „Kdo při vás stál, že jste to přežila?“ A já si v duchu pomyslela, že to byl asi manžel, který odešel již před jedenácti lety. Z lékařské

zprávy vím, že jsem měla třináct zlomenin: několik žeber (z toho některá dvakrát), tři zlomeniny pánve, zlomeninu křížové kosti, poraněné plíce, pohmožděniny hlavy, nohy i ramene. Krvácela jsem do mozku. Jako zázrakem mě ale žádné z těchto zranění neohrožovalo na životě. Po týdnu mě převezli do Nemocnice Šumperk na ortopedii a po pěti dnech na ošetrovatelský úsek A, kde jsem strávila celé dva měsíce. Tam začala moje cesta zpět do života.

Pamatuji si, jak za mnou poprvé přišla paní fyzioterapeutka Jana Klimešová, která se o mou rehabilitaci celé dva měsíce starala. Řekla mi: „Paní Novotná, dnes budeme vstávat.“ Podívala jsem se na ni a řekla: „Jak vstávat? To nejde!“ Ale šlo to. Fyzioterapeutka mi pomohla se zvednout do sedu, a nakonec opravdu i vstát. Postupně jsme spolu začaly pomalinku chodit s chodítkem po chodbě. Každý den trochu

dál. A jednoho dne mi řekla: „Vy už to chodítko vozíte jako kočárek. Co kdybychom ho zkusily odložit?“ A tak jsme to udělaly. Byl to úžasný pocit. Najednou jsem věřila, že bude vše zase v pořádku. Když už jsem zvládala chůzi uvnitř, mohla jsem jít s doprovodem i ven. Navštěvovala mě rodina i přátelé, každý den u mě byl někdo, kdo mě vzal na krátkou procházku. Byla jsem dojatá tím, kolik lidí při mně stálo.

V Nemocnici Šumperk jsem potkala neuvěřitelně laskavé a obětavé lidi. Lékaře, sestry, ošetrovatelky, uklízečky, kuchařky. Všichni byli vstřícní, usměvaví a starostliví. Jídlo bylo chutné, porce dostačující, a všude čisto. I se spolubydlíci na pokoji jsme si rozuměly. A co je nejdůležitější – fyzioterapeutky mě braly jako partnera, ne jako pacienta. Díky nim jsem se cítila respektovaná a zároveň jsem každý den viděla pokrok. Když mě 10. dubna 2025 propouštěli domů, už jsem chodila sama. Poté jsem ještě měsíc docházela na ambulantní rehabilitaci. Dnes – půl roku po nehodě – zase zvládám sama fungovat, jezdit na kole i řídit auto. Jsem sice pomalejší než dřív a rychleji se unavím, ale nevzdávám se.

Vždycky jsem byla aktivní. S manželem jsme chodili po horách, lyžovali i běžkovali. Pohyb pro mě byl vždy přirozený a myslím,

že i to mě zachránilo. Že jsem byla v kondici, a tělo se tak dokázalo s nárazem lépe vyrovnat. Určitě mě to změnilo – jsem opatrnější, při přechodu silnice se raději čtyřikrát rozhlédnu. Ale snažím se nebát. Jsem myslivec, chodím ven, na zahrádku k dceři a její rodině. Moje životní motto je: „Lékař léčí, ale příroda uzdravuje.“ Tomu věřím, a tak pokud to jen trochu jde, jsem venku, chodím, hýbu se a dýchám čerstvý vzduch.

Zažila jsem v životě hodně, ale tohle bylo jiné. Když mi lékaři řekli, že všech třináct zlomenin srostlo a že už můžu zase chodit, měla jsem slzy v očích. Když jsem jim po několika měsících přišla osobně poděkovat, říkali mi, že je to i moje zásluha. Že jsem chtěla, snažila se a „makala“. Ale vím, že bez nich bych tu dnes nestála.

Z celého srdce děkuji všem v Nemocnici Šumperk – na ortopedii, na ošetrovatelském úseku A i v ambulantní rehabilitaci. Díky vám dnes zase chodím, směju se a žiju.

A můj vzkaz čtenářům? Nikdy nic nevzdávejte. Věřte, bojujte, a pokud to jen trochu jde – hýbejte se.

NEMOCNICE ŠUMPERK

ZAHÁJENÍ ADVENTU

V NEMOCNICI ŠUMPERK

**25. 11. 2025
16.00 HOD.**

PŘED JÍDELNOU NEMOCNICE ŠUMPERK

NEMOCNICE ŠUMPERK

Sport, pohyb a prevence

Jsme rádi, že můžeme být součástí akcí, které propojují zdraví a radost z pohybu. Děkujeme všem, kdo se do nich letos zapojili, a těšíme se na vás v příštím roce. Více informací o jednotlivých akcích najdete na straně 8.

pokračování na následující straně >

Do nové dekády vstupuje skupina MAPO v novém kabátě

Skupina MAPO group v létě oslavila deset let od svého vzniku. A nadělila si netradiční dárek v podobě nového jednotného vizuálního stylu a identity. Ten představila v polovině září také všem svým zaměstnancům.

Představení nového vizuálního stylu zaměstnancům skupiny MAPO

Skupina MAPO i všechny její dceřiné společnosti tak začaly mluvit stejným vizuálním jazykem. Jednoduchým, otevřeným a srozumitelným pro pacienty, obchodní partnery i současné či budoucí členy týmu. Některé společnosti už vizuální změnou prošly, ostatní se pak přidají do konce tohoto roku. Nejde ale jen o logo a vizuální styl, skupina sjednotila také procesy, pravidla a hodnoty, které při svém fungování vyznává.

„Jsem hrdý na to, jak daleko jsme za uplynulých deset let společně došli. V loňském roce jsme otevřeli již třetí kliniku MAPO care s vlastní lékárnou a začali poskytovat domácí péči skrze společnost MAPO home care. Revmatologii MAPO revma

se daří na poli biologické léčby a má už šest poboček. Úspěšně rozvíjíme i reprodukční kliniku FERTIMED nebo naše distribuční společnosti MAPO pharma a MAPO medical,“ hodnotí uplynulou dekádu zakladatel skupiny JUDr. Martin Polach a zároveň dodává: „Růstu, a především tlaku na co nejvyšší kvalitu péče a služeb jsme ale celých těch deset let věnovali tolik energie, že na péči o sebe sama nám už nezbyla vůbec žádná. Jsem nesmírně rád, že jsme si to uvědomili a napravili. Nová jednotná identita a jasně nastavené procesy nám umožní dál růst i zvyšovat kvalitu všeho, co děláme. Ještě lépe pečovat o svět zdravotnictví.“

Novinky z centrální laboratoře

Neustále se snažíme rozšiřovat možnosti diagnostiky a nabízet moderní vyšetření, která pomáhají lékařům i pacientům. Nedávno jsme proto v naší centrální laboratoři zavedli hned dvě nové metody, které mají zásadní význam pro prevenci a sledování závažných onemocnění.

Lipoprotein(a) – genetický faktor ovlivňující zdraví cév

Lipoprotein(a) je látka podobná cholesterolu, která se nachází v krvi. Pokud je její hladina zvýšená, představuje významný rizikový faktor pro srdečně-cévní onemocnění, zejména pro ischemickou chorobu srdeční, mozkovou mrtvici nebo ucpávání cév dolních končetin.

Na rozdíl od běžného cholesterolu se hladina Lp(a) nedá ovlivnit dietou ani životním stylem – je vrozená a u každého člověka zůstává zhruba stejná celý život. Proto má velký smysl nechat si ji změřit, a to zejména tehdy, pokud se v rodině vyskytují srdeční či cévní choroby, případně pokud lékař potřebuje přesněji posoudit individuální riziko pacienta.

Zvýšené hodnoty Lp(a) se častěji vyskytují u osob s dědičně zvýšeným cholesterolem, u pacientů s chronickým onemocněním ledvin, u žen po menopauze a také u pacientů po cévní mozkové příhodě.

Vyšetření se provádí z běžného odběru krve. Stanovení Lp(a) pomáhá lékařům odhalit riziko dříve, než se projeví zdravotní komplikace. Díky tomu lze zvolit správné preventivní opatření či léčbu.

SCC test – nová pomoc při diagnostice a sledování rakoviny

Další novinkou je zavedení SCC testu (antigen skvamózních buněk), který pomáhá při diagnostice a monitorování některých druhů rakoviny, zejména plic, děložního čípku, hlavy a krku.

SCC je specifický antigen, který se může ve zvýšeném množství objevit v krvi pacientů s tzv. skvamózními karcinomy. Test na SCC tak lékařům poskytuje důležité informace nejen při stanovení diagnózy, ale také během léčby – umožňuje sledovat, jak tělo na terapii reaguje, a včas odhalit riziko návratu onemocnění.

Rakoviny na bázi skvamózních buněk, které postihují oblasti hlavy a krku, jsou časté a jejich výskyt stále roste zejména u lidí, kteří kouří nebo mají vysokou expozici alkoholu. Test na SCC je cenným nástrojem, umožňujícím rychlou a přesnou diagnostiku. Čím dříve se rakovina odhalí, tím větší je šance na úspěšnou léčbu.

Vyšetření se, stejně jako měření hladiny Lp(a), provádí z běžného odběru krve. Ten musí být pečlivě chráněn proti kontaminaci slinami, potem či kašlem, což by mohlo výsledek testu ovlivnit.

Společný cíl – moderní diagnostika pro lepší zdraví

Zavedení obou metod představuje důležitý krok k modernizaci diagnostiky v naší centrální laboratoři. Oba testy jsou jednoduché, provádějí se z běžného odběru krve, a přesto poskytují informace, které mohou rozhodnout o včasné prevenci, správné léčbě i lepší prognóze pacienta.

Naším cílem je, aby moderní medicínské postupy byly dostupné každému, kdo je potřebuje. A tím přispívaly k ochraně zdraví i kvalitě života našich pacientů.

Stál u samého počátku biomedicínského inženýrství

Biomedicínské inženýrství je jedním z nejmladších technických oborů. Propojuje techniku, lékařství a informatiku. Vyžaduje matematické, fyzikální, ale i anatomické a fyziologické znalosti, a také schopnost úzce spolupracovat s veškerým zdravotnickým personálem. Definitivně ale celý obor slouží medicíně, její diagnostice, operativě, léčení, a to vše ve prospěch pacienta a jeho uzdravení. Těžko byste takového odborníka hledali v nemocnicích před 50 lety. Dnes se bez nich každodenní klinická praxe neobejde. Nejdéle sloužícím biomedicínským inženýrem v naší nemocnici je Ing. Petr Brož, který se přímo podílel na prvních krocích oboru v době, kdy ještě nebyl znám ani jeho současný název.

■ Školní vzdělání jste končil na přelomu 60. a 70. let minulého století. Slovo biomedicína v té době nebylo téměř známé. Jak jste se k takovému oboru tenkrát dostal?

Po základní škole jsem pokračoval ve studiu v Šumperku na Střední všeobecně vzdělávací škole, byl jsem součástí posledního ročníku tehdy tříletého studia, které bylo předchůdcem současného gymnázia. Pocházím z lékařské a zdravotnické rodiny, od dědečka přes rodiče až po bratra jsou

všichni lékaři, manželka a děti se také věnují zdravotnickým oborům. Jenže mě to táhlo spíše k technice. A protože rodiče si se mnou nevěděli po skončení střední školy moc rady, poslal mě tatínek na brigádu do Chirany ve Staré Turé, což byl tehdy největší výrobce zdravotnické techniky. „Když obстоjíš, půjdeš na vysokou,“ pronesl nakonec. Já jsem si sbalil kufry a odjel do neznáma. Byla to tak trochu léčba šokem.

■ *Stará Turá je na Slovensku, docela daleko od domova. Jak na tuhle „dorosteneckou“ zkušenost vzpomínáte?*

Zpočátku to nebylo lehké. Do té doby jsem byl s rodinou, na mé výchově se podílela babička, nebyl jsem žádný tvrdák. Musel jsem si sehnat v Turé ubytování, prošel jsem si v Chiraně všechna pracoviště, seznámil se s technikou a nějakou dobu jsem pak ve firmě pracoval. Tehdy jsem ještě netušil, jak moc se mi budou tahle zkušenost i osobní kontakty v budoucnosti hodit.

■ *Takže o studiu techniky na vysoké škole bylo rozhodnuto...*

Po ukončení mé praktické průpravy v Chiraně jsem nastoupil ke studiu na VUT Brno, kde byl tehdy již třetím rokem otevřen obor lékařská elektronika, který byl předchůdcem současného biomedicínského inženýrství. Studium mi dalo velmi dobré základy, ale zdravotnická technika se vyvíjela po celou dobu mého pracovního života takovým tempem, že dnes bych bez dalšího průběžného vzdělávání současným požadavkům rozhodně nestačil.

■ *Jak začínala Vaše skutečná praxe po ukončení školy? Bylo vše podle Vašich představ?*

Po škole jsem absolvoval ještě vojenskou službu a v roce 1977 jsem nastoupil do Okresní nemocnice Bruntál se sídlem v Krnově. Když jsem odcházel z vojenského útvaru v Bratislavě a sdělil jsem svému veliteli, že odcházím do Bruntálu, zažil jsem humornou scénu jako vystřiženou z Černých baronů. Velitel se na mě podíval a míchanou, typicky vojenskou českoslovenštinou povídá: „Súduh čatár, něrobtě si zo mňa srandu, každý prece ví, že bruntál je obrovský sibírsky medveď.“ Tak jsem jen pokýval hlavou jako Kefalín ve známém filmu a odjel jsem do Krnova. V nemocnicích byl tenhle obor pole neorané, nikdo vlastně nevěděl, co mám dělat. Což byla pro mě i výhoda, vše záleželo na tom, jak si já sám práci zorganizuji. Nejdříve jsem zpracoval evidenci přístrojové techniky, nastavil pravidla údržby a začal také plánovat investice do techniky. To byl největší kámen úrazu, protože zdravotnická technika byla centrálně přidělována, samostatné nákupy byly téměř nemožné a ze západního zahraničí bylo možné techniku koupit jen s pomocí některých firem, které uměly obchodovat v devizách.

■ *To nezní úplně optimisticky. Co jste v takové situaci dělal, pokud přístroje opravdu chyběly?*

Nemožnost získat nejvyspělejší techniku ze západu byla velkou překážkou. Na druhé straně jsme nebyli svázáni přísnými předpisy a bylo možné si poradit z vlastních zdrojů. Díky kontaktům, které jsem navázal v Chiraně v době, kdy jsem tam pracoval, jsme dokázali získat mnoho nových přístrojů z domácí výroby. V Krnově jsem na požadavek biochemické laboratoře po několika neúspěšných pokusech vyrobil funkční a po několik let využívaný přístroj na stanovení acidobazické rovnováhy, pH krve. Vyšetření se nazývalo „dle Astrupa“, podle dánského biofyzika Poula Astrupa. Ten vyrobil první přístroj na podobném principu pro místní pivovar. Jeho zdokonalená verze pomohla výrazně snížit úmrtnost v období

celosvětové epidemie obrny v první polovině 20. století. Diagnostické přístroje skutečně chyběly, tehdy se mnoho těch špičkových nevyrábělo. V Krnově jsme dlouho používali přístroj na vyhodnocení reflexu Achillovy šlachy k indikaci funkce štítné žlázy. V neurologické diagnostice střední linie mozku nám sloužil ultrazvukový přístroj věnovaný Kovohutěmi Břidličná, původně určený ke zkoumání vad čtyři metry silné oceli. Fungovalo to docela dobře. Ale také byla v té době otevřena šestilůžková, dobře vybavená jednotka intenzivní péče díky spolupráci s Chiranou, později byla doplněna monitory životních funkcí z Tesly Valašské Meziříčí.

■ *Jak dlouho jste pracoval v Krnově a co Vás přimělo k návratu do Šumperka?*

Strávili jsme krásných deset let společně s manželkou a dcerou Zuzkou přímo v krnovské nemocnici, kde jsme i bydleli. Do Šumperka jsem se ale rád vracel a chtěl jsem tu i pracovat. Několikrát jsem se o práci v oboru ucházel, ale většinou mě někdo předběhl. Neměl jsem úplně ideální kádrový profil, a to byl v té době hendikep. Nakonec se věci seběhly tak, že rodiče postavili v Šumperku domek, my jsme se přestěhovali do jejich bytu a zároveň se v tu chvíli uvolnilo místo v Prametě, které jsem přijal jako dočasné řešení. Tak jsem opustil Krnov, na nějakou dobu i zdravotnictví a vrátil jsem se do Šumperka. Seznámil jsem se s výpočetní technikou, která byla v Prametě na tehdejší dobu hodně vyspělá, z dnešního pohledu spíš úsměvná. Počítač, který zpracovával agendu velkého průmyslového podniku se stovkami zaměstnanců, zabíral včetně přípravy dat dvě patra budovy a měl feritovou operační paměť 100 kilobytů. Byl postaven na diskrétních součástkách a hledat, proč např. při poruše nechce násobit třemi, byl malý horor a nezřídka několikadenní práce týmu. Pro mě to byla zajímavá škola a praxe.

■ *Pak přišel listopad 1989. Jak tato změna zasáhla do Vašeho profesního života?*

Tehdy byly rodině vráceny obchodní prostory, které vybudoval můj dědeček. Založil a provozoval tam v německém prostředí české papírnictví, nakladatelství a malou tiskárnu. V porevolučním nadšení se ve mně probudila touha navázat na dědečkovu podnikatelské úsilí a s pomocí rodiny a několika kamarádů jsme otevřeli prodejnu a servis elektroniky. Záměr se dařilo úspěšně realizovat a časem dokázali firmu vést sami zaměstnanci. Ve zdravotnictví probíhaly velké změny, zásadní posun nastal v roce 2000 s novým zákonem o zdravotnické technice. Povinnosti, které z něj vyplývaly v práci se zdravotnickou technikou, již vyžadovaly profesionální přístup.

■ *Právě to byl impuls k návratu „ke kořenům“?*

Dostal jsem nabídku práce v šumperské nemocnici. Tentokrát už byl obsah i rozsah mé práce jasně popsán v zákoně. Evidence, dokumentace, kontrola, řízení, údržba... Vše jasné, pro mě nic nového pod sluncem, podobně jsem to sám zaváděl v Krnově. Vzniklo oddělení zdravotnické techniky, kde se mnou pracovali

pokračování na následující straně >

dva lidé. Na mně byly investice a rozvoj, kolegové se starali o evidenci, údržbu, opravy. Specifickou disciplínou tehdy bylo luštění návodů a jejich překlad do srozumitelné češtiny, to bylo někdy zábavné. Později bylo vytvořeno místo náměstka pro investice. To mi umožnilo bližší kontakt s primáři, hlavně kvalitní zpětnou vazbu, věděl jsem, co je potřeba nakoupit či zlepšit. Dobrou komunikací mezi námi a následně s vedením nemocnice se podařilo posunout vybavení na novou úroveň, to se děje průběžně do dnešních dnů.

■ **Když srovnáte možnosti ve zdravotnické technice v době Vašich začátků a dnes, co Vás napadne?**

Je to absolutně nesrovnatelné. Doby, kdy bylo možné vyrobit na požadavek lékařů funkční diagnostický nebo laboratorní přístroj a používat jej v klinické praxi, jsou dávno pryč. Technologický rozvoj posunul techniku v medicíně na úroveň, kterou jsme si před pár desítkami let nedokázali vůbec představit. Rozvoj zdravotnické techniky odpovídá rozvoji dalších oborů – elektroniky, kybernetiky, optiky, technologie materiálů, vysokého stupně integrace a miniaturizace a v posledních letech i umělé inteligence. Když chtěl dříve lékař vidět útroby pacienta, musel operovat. Dnes stačí miniaturní kamera na endoskopu a lékař vidí vše jako na plátně kina. To vše

přineslo nesrovnatelně větší možnosti diagnostiky, terapie, ale i vysoký komfort pacientů a zvýšení bezpečnosti léčby. Dnes nemáme žádné bariéry v získání přístrojů, spíš je třeba dobře uvážit jejich efektivní využití. Přístroje jsou exkluzivní a také náležitě drahé, někdy je opravdu těžké posoudit objektivně jejich cenu. Velmi nákladné jsou i opravy, kde kvůli malé součástce je někdy třeba vyměnit podstatnou část přístroje, občas mi to nedává smysl. Drahá jsou pak i vyšetření a zde bychom měli hlídat jejich nadužívání a někdy i smysluplnost vyšetření. Ale to je spíše téma pro nejvyšší manažery v této zemi, ne pro technický personál.

■ **Existuje nějaký zdravotnický obor, který by se ještě dnes obešel bez špičkových technologií a nastupující umělé inteligence?**

Ve většině oborů můžeme rozvoj techniky a technologií v posledních letech označit za bouřlivý. I do ordinací praktických lékařů se dostávají přístroje, o kterých mohli ještě před pár desítkami let i na špičkových klinikách jenom snít. Ale na konci diagnózy vždy rozhoduje lidský faktor. Erudovaný lékař, který může využít všechny technologie k podpoře svého rozhodnutí. Ale s veškerou odpovědností je to nakonec člověk, kdo rozhodne, na to bychom neměli zapomínat.

PODPOŘÍME VÁS NA CESTĚ KE ZDRAVÍ

PODMÍNĚNÉ
PREVENTIVNÍ
PROHLÍDKOU

OČKOVÁNÍ

PODPORA
PŘI NEMOCI

PREVENCE
ONEMOCNĚNÍ

DÁRCI

K PORODU
A PO PORODU

**PŘÍSPĚVKY
NA PREVENCI**

Myslíme na všechny naše klienty.
Každému přinášíme způsob,
jak podpořit to nejdražší,
co máme – vlastní zdraví.

www.vzp.cz/vyhody

Každý měsíc nám od pacientů dorazí mnoho poděkování. Ať už elektronicky, klasickou poštou nebo přes sociální sítě. Rozhodli jsme se některá z nich pravidelně zveřejňovat také v našem Magazínu.

”

Chtěla bych touto cestou ještě jednou poděkovat řidiči sanitního vozu, který dnes v poledne vezl mého imobilního manžela na kontrolu do Fakultní nemocnice Olomouc a zpět. Byl velice ochotný a příjemný, pomáhal mi manžela dopravit z domu do sanitky a naopak, a považoval to za naprostou samozřejmost, i když to nebylo vůbec jednoduché. Děkuji.

”

Ráda bych touto cestou vyjádřila své upřímné poděkování celému týmu interního oddělení za naprostou profesionální, a především lidský přístup během mé hospitalizace. Od samotného přijetí až po propuštění jsem se setkávala s mimořádnou péčí, ochotou, empatií a vřelostí všech členů personálu – lékařů, sester i ostatních pracovníků oddělení.

Zvláště oceňuji nejen vysokou odbornou úroveň lékařské péče, ale i ochotu vše trpělivě vysvětlit, podpořit a povzbudit lidským slovem. Takový přístup je pro pacienta velmi důležitý a pro mě znamenal opravdu mnoho.

Celé oddělení na mě působilo velmi pozitivně – prostředí bylo klidné a personál vždy milý, usměvavý a připravený pomoci. Všichni působili sebraně a s opravdovým zájmem o pacienty.

Ze srdce děkuji panu primáři MUDr. Janu Tibitanzlovi a jeho týmu za perfektní a bezchybnou péči, kterou mi během pobytu poskytli. Jsem vděčná, že jsem se mohla léčit právě zde.

POMŮCKA: ABAK, ABOK, ALANI, ANAJ, BAHIAS, BOX, OERSTED, SUCRE, SIC	AMERICKÁ KOMERČNÍ TELEVIZNÍ SÍŤ	ČLEN AFRICKÉHO KMENE	1. DÍL TAJENKY		SPOJE NITÍ	NEJLEPŠÍ JAKOST	MUŽSKÉ JMÉNO (9.5.)		RISKOVÁNÍ	PLATIDLO V MACAU		HOSPO- DÁRSKÉ NOVINY (ZKR.)	ŠALENÍ		ROHLÍK, HOUSKA, CHLÉB =	PŘÍČNÉ RAŽENÁ DŮLNÍ CHODBA
OZNAČENÍ NAŠÍ MĚNY				OSTRO- STRELEC (ZAST.) ŽLUTOHNĚDÉ BARVIVO			HEYERDAH- LUV ČLUN				BRUMENDO VE ZPĚVU MĚSTO VE FRANCII			PIANISSIMO (HUD. ZKR.)		
STAVĚT							ŽENSKÉ JMÉNO (4.4.) INIC. VÝTVARNÍKA DEJNEKA							NÁZEV PÍSMENE Ř ČÁST OBCE KAMEN		
STROFY						VŮDCE ARGO- NAUTŮ RECKÝ BUH VÁLKY						CHLADNÉ ZBRANĚ OTLUČENO				
	CIZO- KRAJNÝ KER	ZACHRČENÍ EVROPAN			ARCHITEK- TONICKÝ PRVEK FRANCOUZ- SKÝ PROZAİK					ČÍNSKÁ STOLNÍ HRA MINERÁL			ELEGANTNÍ SEMENÁŘ- SKÝ PODNIK			
MINIMÁLNÍ INHIBIČNÍ KON- CENTRACE (ZKR.)				DĚDIČNÁ VLOHA ORGANISMU SÍDLO V BELGII				ČI JMÉNO SAMPRASE						VELKO- OBCHOD (ZKR.) 2. DÍL TAJENKY		
UMĚLCOVA PRACOVNA							OPTICKÝ PŘÍSTROJ MEXICKÝ STÁT									
KOŽÍ KŮŽE							OBJEVITEL HLINÍKU LAČNIT								ÚTRŽEK NĚČEHO	CITO- SLOVCE RADOSTI
AMERICKÝ REŽISER (WOODY)						POTĚ VLÁDCE					PLODY NAŠE DOLY					
	ŘÍMSKY 1550	RUBIKOVY INICIÁLY NEMOCNICNÍ ODDĚLENÍ			DĚTSKÁ HRA HOD							LIBYJSKÝ PRŮMYSL NĚMECKÝ Z				
ANGL. BLÁZNIVÝ				ANIMOVANÁ VČELKA HLAS HODIN				MODEL SPOTŘE- BIČŮ BOSCH AFRICKÁ ANTILOPA					ITALSKÁ ŘEKA KŘUP			
BÝVALÍ OPRAVÁŘI ROZBITÝCH HRNCŮ									SKRZ MLÁDĚ DRAVĚHO PTÁKA						VRANÍK	OZVĚNY
LÉZT (NÁREČNĚ)					OSAMOCENO OSTROV V CHORVAT- SKU						HLAVNÍ MĚSTO BOLÍVIE CIVĚT (SLANGOVĚ)					
	ŠTVANCI	INIC. HERCE KOSTKY VLÁMSKÝ MALÍŘ			KIPLINGOVY INICIÁLY REALITNÍ KANCELÁŘ (ZKR.)		DŘÍV (ZAST.) ANGL. DŘEVO					ANGL. BROSKEV HUDEBNÍ SOUBOR				
PRUDKÝ DĚŠŤ							ČÁST VELKÉ BRITÁNIE ZTROSKO- TANÁ LOĎ						ZNAČKA HEKTOPAS- CALU VYUŽÍVAJÍCÍ ATOM			
OSTROV V JADER- SKÉM MOŘI						ODBLIENÁ FETUS									PŘÍKLONKA	KÓD JEMENU
VODUŠKA					MALAJSKÉ PLAVIDLO SLOVENSKÝ BASNIK					HOTELY NA KOLECH POLSKÁ POLITICKÁ STRANA						
SPOJKA				OPAK ZÁPORA VYHR- NOVATI				VÝSMĚSNÉ DÍLO ODDĚLENÝ PROSTOR								
OZNAČENÍ LETADEL MAROKA			JEDNOTKA CHŮZE ZMRZLÉ KUSY VODY				JEDNOTKA INFORMACE VÍŘENÍ BUBNŮ					MOJE NASOLENÁ VĚPROVÁ PŮLKA			SARMATI	OBEC V PARDU- BICKÉM KRAJI
ZEMĚ V EVROPĚ							TYP SLOVO- SLEDU NĚMECKÝ TY				ZASAHOVAT OSTRYM PŘEDMĚ- TEM DOLEJ					
	DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY (ZKR.)	VYSOKÁ KARTA JAKO PODLE				FRAN- COUZSKÝ DESET ČÁST KOLA				ABSENCE OCHOTY TELEVIZNÍ NOVINY (ZKR.)						
DOMÁCKY DAGMAR					ČAPKOVO DRAMA 1000 M = 1 ...				PÍPÁVAT NÁZEV HLÁSKY S							
MĚLKÁ							DRNKACÍ NÁSTROJ						MANŽELKA JOHNA LENNONA			
CITO- SLOVCE PODIVU			MEZINÁ- RODNÍ MĚNOVÝ FOND (ANGL. ZKR.)				LETNÍ SEMESTR (ZKR.)			SUMERSKÝ VELEKNĚZ			NEOBY- ČEJNÝ JEV			

NAŠÍ PRIORITOU JE VAŠE ZDRAVÍ

LÉKARNA NEMOCNICE ŠUMPERK

Nerudova 640/41, 787 01 Šumperk

lekarna@nemocnicesumperk.cz

+420 **583 334 542**

LÉKARNA NEMOCNICE ŠUMPERK II

Slovanská 281/22, 787 01 Šumperk

lekarna2@nemocnicesumperk.cz

+420 **720 808 518**